

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

CLIV. Sancti Anselmi Archiepiscopi Cantuariensis epistola ad Atserum
primum Archiepiscopum Lundensem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

pio, & Ecclesias in meo episcopatu adquisitas mea auctoritate roborando laudo & affirmo, videlicet Ecclesiam sancti Martini de Savarat, & sancti Felicis, & Ecclesias omnes quæ ad domum pertinent. Et insuper dono & concedo eidem monasterio ut semper liberam habeat potestatem acquirendi quicquid possit in omni episcopatu Tolosano pro me & successoribus nostris. Et hoc totum factum est in generali capitulo in præsentia supradicti Archiepiscopi & Abbatis & Poncij Prioris & Bernardi Sacristæ & aliorum virorum nobilium anno ab incarnatione Domini millesimo septuagesimo quinto, regnante Philippo Rege. Raimundus Capellanus scripsit.

CLIII.

Pibonis Episcopi Tullensis litteræ de Ecclesia de Munz.

An. 1079.
Ex archivo
S. Manfueti
Tullensis.

IN nomine sanctæ & individue Trinitatis Patris & Filij & Spiritus sancti. Pibo Dei gratia Leuchorum Episcopus omnibus sanctæ Ecclesiæ filiis salutem in perpetuum. Quoniam tempora, quæ semper desunt, & nunquam in eodem statu permanent, ex longitudine dierum oblivionem pariunt, & per oblivionem contentiones sepe oriuntur, eapropter ad cautelam actiones temporum scripturæ commendantur, & per scripturam posteris mandantur. Facile enim retinetur quod scripturæ commendatur. Notum sit igitur præsentibus & futuri temporis hominibus Ecclesiam de Munz antiquitus capellam de Blano extitisse, hominibusque apud eandem villam de Munz commorantes ter in anno, videlicet in Pascha, Pentecosten, & Natale Domini, ex consuetudine apud matrem suam Ecclesiam de Blano convenire & debitas oblationes Presbytero de Blano ibidem persolvere. Verum quoniam huic antiquæ consuetudini homines ejusdem villæ de Munz tempore nostro obviare conati sunt, per duos annos nostra pastoralis iustitia & iudicio sanctæ Tullensis Ecclesiæ prædictis hominibus divina sunt interdita, donec præsumptionem suam condigna satisfactione emendarent. Hac necessitate homines de Munz compulsi, dominum suum Ducem Theodericum, in cujus manu prædicta villa tunc erat, convenerunt, obnixè precantes ut per eum ab huiusmodi sententia absolventur. Mediante igitur Domino Duce Theoderico prædictis hominibus de Munz ibidem baptisterium & liberam sepulturam concessimus, & ut deinceps in tribus jamdictis solemnitatibus ad Blano ire non cogentur statuis. Cujus rei compositio cum ad aures Domini Theomari, qui tunc temporis præerat Ecclesiæ beatissimi Manfueti, pervenisset, consilio sapientum, quos consiliis suis asciverat, huic facto rationabilibus modis contradixit pro eo ne si fortè præfata capella licentia Diaconi & Archidiaconi mater Ecclesia fieret, baptisterium & liberam sepulturam haberet, homines de parochia successores ipsius aliquando ad rectum Ecclesiæ cooperiendum provocarent & inquietarent. Eapropter Dominus Dux præfatus in posterum damno Ecclesiæ sancti Manfueti, & præno-

tata rusticorum quæ fieri poterat inquietatione, communi assensu & rogatu Albrici villici & aliorum hominum de Munz, præfente venerabili Abbate Theomaro & laudante, statuit ut homines de Munz rectum præfata Ecclesiæ, si quando destrueretur, cum ceteris utensilibus interioribus, videlicet indumentis, calice, Missali, scarsali repararent. Sic igitur memoratus Abbas Theomarus, rogante & instante supradicto Duce ceterisque qui multi ad eum rogandum super hoc convenerant, eorum petitioni assensum præbuit, & quæ sui juris erant in oblationibus trium festivitatum ad cooperiendum Ecclesiæ rectum in auxilium concessit, exceptis panibus oblationum earundem festivitatum. Et ne tam nostra quam prædicti Abbatis institutio aliqua posterorum calumnia vel oblatantium improbitate valeat quandoque ullo modo transmutari, hanc cartam conscribi iussimus in signum monumenti, quam etiam sub interminatione anathematis impressione propriæ imaginis, signis quoque & testimoniis nostrorum censuum fidelium roborari. S. Pibonis Episcopi. S. Theomari Abbatis. S. Theodorici Ducis, S. VVidrici Abbatis S. Apri. S. Riguini Primicerij. S. Brunonis Archidiaconi & Præpositi. S. Gengulfi. S. Alberonis Cancellarij. S. Ogeri sacerdotis ejusdem capellæ de Munz. S. Albrici villici ejusdem villæ. S. Bencelini Militis subadvocati de Castro Castanaj. S. Humberti Militis ejusdem Castri. S. Milonis de Gundricort. Ad hæc sunt hæc anno ab incarnatione Domini M L X X I X. anno ordinationis nostræ X I. imperante Henrico III. Duce Lotharingorum Theoderico, Comite Tullensi Raynardo, regnante per secula Domino Iesu Christo feliciter. Amen.

CLIV.

Sancti Anselmi Archiepiscopi Cantuariensis epistola ad Asferum primum Archiepiscopum Lundensem.

ANselmus Archiepiscopus Cantuariæ reverendo Laudi Ecclesiæ Archiepiscopo Asfero salutem & veram amicitiam in Christo. Quod me rogastis de Domino Albrico Cardinali Romanæ Ecclesiæ libenter feci, cum propter honorem Romanæ Ecclesiæ, tum propter amorem vestrum, pro quo libenter facere volo si quid quod placeat sanctitati vestræ intellexero. Gratiæ agimus Deo, qui in regno Danorum vestram * religiosam ad archiepiscopatum suffulavit. Confidimus enim quia, gratia Dei cooperante, ea quæ corrigenda sunt corrigetis, & quæ ædificanda ædificabitis, & quæ nutrienda nutrietis. Audivimus namque à præfato Cardinali multa bona de vobis. Vnde istam habemus fiduciam, & oramus ut Deus, qui hoc incepit in vobis, ad bonum effectum vestram semper perducatur voluntatem. Rogo sanctitatem vestram quatinus regnum illud vestro sancto studio emundetis ab apostatis, ut nullus alienigena ibi recipiat aliquem ecclesiasticum ordinem: quia illi qui ab Episcopis suis repelluntur, illic pergunt, & exe-

An. 1094.
Ex veteri
codice
bibliothecæ
Colberti-
anæ.

* religiosam
tatem

crabilliter ad diversos ordines sacrantur. Valente, & orate pro me.

C L V.

Gelasij II. bulla de privilegijs monasterij Caunenſis in diocēſi Narbonenſi.

An. 1119.
Ex archivo
Archiepiſcopi Narbonenſis.

Gelasius Episcopus servus servorum Dei dilecto filio Arnaldo Caunenſis monasterij Abbati ejusque successoribus regulariter substituendis in perpetuum. Omni petenti nos tribuere evangelicis præceptis instruimus. Idcirco venerabilium fratrum nostrorum Narbonenſis & Arelatenſis Archiepiſcoporum petitionibus, Caunenſe monasterium, cui Deo auctore præſides, cum omnibus ad ipsum pertinentibus, ad exemplar prædecessoris nostri sanctæ memorie Urbani Papæ sub apostolicæ sedis tutelam excipimus, quod videlicet monasterium à bonæ memorie Karolo Imperatore per Milonem Comitem ædificatum, & tam ab ipſo quàm à filio e us Lodoico ac nepote Carolo æquè Imperatoribus ad honorem sanctorum Apostolorum Petri & Pauli per regalia scripta munium est. Præſentis igitur decreti auctoritate statuimus ut ejusdem loci libertas, sicut à supradictis Imperatoribus collata est, firma in perpetuum conservetur. Id est, ut nullus iudex publicus, nullus curiæ minister, ipsius Ecclesiæ colonos citra Abbatis & fratrum voluntatem distringere nec ex rebus monasterij census aut vectigalia quolibet præsumant exigere. Quicquid autem vel in Narbonenſi vel in Minerbenſi seu Carcaſenſi aut Redenſi aut Albiensī pago Caunenſe monasterium possidet, ab omnium hominum molestia vel inquietudine liberum maneat. In pago siquidem Narbonenſi ab ipsiſ prædictorum Imperatorum temporibus Ecclesiam sancti Pauli, & salinas in loco qui dicitur à Cagacanes, & insula que dicitur Dumanas. In Minerbenſi villam que dicitur Libras cum Ecclesia sua, villam Bajani cum Ecclesia sua, Viteſiam cum Ecclesia sua, partem villæ Trenciani, partem de Villare, partem villæ Abrenſis, partem villæ de Campolongo, villam de Cros cum Ecclesia sua. In montana, Spinacia cum villis suis, partem villæ Raberti. In Carcaſenſi villam sive Ecclesiam sancti Fructuosi, Ecclesiam sancti Laurentij, villam Baniolas cum Ecclesia sua, villam Palazol cum Ecclesia sua, Orris cum Ecclesia sua, partem villæ Glujani. In Redenſi villam Recemiro cum Ecclesia sua. In Albiensī Ecclesiam sancti Amancij. Item in Carcaſenſi partem villæ de Fonte cooperta. Ad hæc adiacentes decernimus ut quæcunque hodie idem monasterium justè possidet, sive in futurum concessione Pontificum, liberalitate Principum, vel oblatione fidelium justè atque canonicè poterit adipisci, firma tibi tuisque successoribus & illibata permanent. Nulli ergo omnino hominum liceat idem monasterium temerè perturbare aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuire, vel temerariis vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur eorum pro quorum sustentatione & gubernatione concessa sunt usibus omnimodis profutura. Nec idem monaste-

Tom. II.

rium alij violenter subſiciatur, quædiu in eo regularis disciplina vigor Domino præſtante perſiterit. Salva Narbonenſis Archiepiſcopi canonica reverentia, Obvante nunc ejus loci Abbate vel tuorum quolibet successorum, nullus qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu vel fratrum pars consilij sanioris secundum Dei timorem & beati Benedicti regulam vel de sua vel de aliena, si oportuerit, congregatione providerint eligendum. Sepulturam quoque ejusdem loci omnino liberam esse decernimus; ut eorum qui illic sepeliri delibaverint devotioni & extremæ voluntati, nisi forte excommunicati sint, nullus obſtat. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularive persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra temerè venire tentaverit, secundo tertiove commonita si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à sacratissimo corpore & sanguine Dei & Domini redemptoris nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco justa servantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi; quatenus & hunc fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Gelasius Ecclesiæ Catholicæ Episcopus subscripsi. Signum manus meæ. *Deus in loco sancto suo.*

Data Autasice per manum Grifogoni sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconi Cardinalis xiiii. Kal. Jan. Indictione xii. dominicæ incarnationis anno m c x v i i i. pontificatus autem Domini Gelasij secundi Papæ anno primo.

C L V I.

Libellus divorij Guillelmi Raimundi de Montecatano Seneschalli Barcinonensis & Beatricis uxoris ejus.

Cunctis innotescere volumus qualiter Guillelmus Raymundi Senescalcus & uxor ejus Beatrix se præsentaverunt ante Archiepiſcopum Tarraconensem. Erat enim questio inter eos de conjugio suo, utrum possent in eodem conjugio remanere. Qui auditis & discussis eorum rationibus, & acceptis probationibus non sine sacramento, judicavit divorcium debere fieri inter eos. Vnde amici eorum composuerunt pacem hoc modo inter eos. Laudaverunt siquidem ipsum honorem qui fuit Berengarij Raimundi Montiscatani ita inter se haberent. Primum quidem ut ipsas dominicaturas, dum ipsa viveret, haberent per medium, staticam verò castrorum per singulos annos habeat sex mensibus Guillelmus Raimundi, & Beatrix sex aliis mensibus, donec ipsa maritum accipiat. Milites autem ipsius honoris faciant hominum Beatrici, eò quòd si Guillelmus Raimundi hoc ei frangere tentaverit, valeant Beatrici & teneant se cum illa donec habeat in vita sua medietatem omnium dominicarum & staticam sancti Martialis per meliorationem cum labora-

FFFF ij

An. 1157.
Ex archivo
regio Barcinonensī.